

"פעמים נוח לי ללימוד גמרא ופירוש רשי על פי הסוד מאשר על פי הנגלה" אמר. ופעם התבטה: "לימוד זהה ומדרש הרבה על פרשת השבוע בדרך הקבלה זה נפלא מאד".

סח ר' נתן לתלמידו: "אמת, כי אדם עבר בכאן שבעים שמות נשים, אולם למי שטעם ויודע בסתרי תורה, יש בכל זה טעם אחר לגמרי... אין אלו אותם חיים!"

חכמת הקבלה הריהי כחכמת החשבון, כללים בחשבון חייבים להתאים בכל אופן ומרקחה, אין קיימת בחשבון מציאות שלא יתאים הכללים בדרכים מסוימות. ואם אירע בדבר זהה, הרי בטל הכלל ואיננו. גם בתורת הקבלה, כל כלל חייב להיות מתאים בכל אופן, שלא תאה עליו סתירה ממשום מקום שהוא. משא"כ שאר חלקי התורה בהם יש עניינים היוצאים מן הכלל, ויש עליהם הסברים ותירוצים.

אמר פעם: "אני יודע כל מילה בגמרה איך היא שייכת לזוּה"ק", סתום ולא פירש.

בסוף ימיו התבטה: "شمונים אחוזים מן הש"ס יכול אני ללימוד על פי סוד, על עשרים האחוזים הנוגדים אני עדין יגע להבינים".

שקד הרבה על ספרי הרמ"ק ז"ע. סיפר כי הושאל לו מספריותו של ה"אמרי אמת" ספר ה"פרדס" להרמ"ק. אחרי פטירתו נכנס ל"בית ישראל" להחזיר את הספר. אמר לו הרב: "השאר אותו אצלך, יש לך עוד מה ללימוד בו".

אחר פטירתה ה"בית ישראל", נכנס ל"לב שמחה" ובידו הספר. וענה לו ג"כ דברים הנ"ל.

סיים ר' נתן: ינסם הסברים כי אחר שנגלה לנו קבלת הארץ ז"ל אין צורך ללימוד בספריו הרמ"ק. הם ידעו הכל ואף על פי כן השיבוני שיש לי מה ללימוד בהם.

חייב יתרה הייתה לו לספרי הרמ"ע מפאו, ואמר, כי הארץ ה'kb' הבטיח לתלמידיו שיבוא עוד פעם לעולם לגלות מסודות התורה, וכנראה זה היה הרמ"ע. (כמו שכותב בס' נהרי אש בשמו של ר' נתן שאמר בשיר שמולי שהאר"י ה'kb' אמר שיבוא עזה'פ בבחינת כתוב, שאז יכתוב דבריו) על כן יומם פטירת הרמ"ע הוא ד' במנחט אב, יום אחד קודם ליום הילולת הארץ ה'kb'. ונוראה, שהיה זה בבחינת עיבור נשמה, שהרי הרמ"ע נולד בשנת ש"ח, שנים רבות קודם פטירת הארץ שנсталק בשנת של"ב).

תורתו של הרמ"ע וסגנו לימודו, השפיעו עליו במידה ניכרת.